

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: juridic@nottara.ro, director@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

ASTA-I CIUDAT

după **Miron Radu Paraschivescu**

Libret: **Eugen Rotaru**

Sala *Horia Lovinescu*

Premiera:

Distribuția

Teofilos..... **Mihai MARINESCU**
Broască..... **Alexandru Mike GHEORGHIU**
Șarpe..... **Dan CLUCINSCHI**
Țacă..... **Alexandru PRICA**
Mangelica..... **Ioana CALOTĂ**
Zaraza..... **Daniela MINOIU**
Florica..... **Roxana COLCEAG**
Comisarul..... **Vlad GĂLĂȚIANU**
Stavrică..... **Vlad TRIFAȘ**
Florica Florescu..... **Șerban GOMOI**

Regia: **Diana Lupescu**

Scenografia: **Luana Drăgoiescu**

Schițe decor: **Vladimir Iuganu**

Muzica: **Laurențiu Profeta**

Aranjament instrumental: **Radu Mihalache**

Muzică live: **Alexandru Prica** (acordeon), **Vlad Gălățianu** (chitară)

Coregrafie: **Roxana Colceag**

Light design: **Diana Lupescu**

Regizor tehnic: **Dragoș Moloiu**

Producție a Teatrului *Nottara*

SINOPSIS

Băiatul a vândut deja ziarele de dimineață. După ce a cerșit pe la toate bisericile din mahala fără succes, muta se întoarce cu buzunarele goale. Broască și Șarpe și-au terminat ședința de furat prin tramvaie. Zaraza revine și ea „la sediu” după ce și-a vândut farmecele „pe un pol”. Mangelica pare să fi găsit marea dragoste. Ei își trag sufletul la cârciumă, unde se întâlnesc cu șeful față de care, oricâți bani ar aduce, tot datori vânduți rămân. Însă șansa le surâde. La orizont se întrevede un pot de zile mari: spargere în casa unui deputat. Situațiile se rostogolesc în avalanșă și păguboșii cu inimă bună se întâlnesc cu legenda tuturor interlopilor, adevărat geniu al furăciunilor cu stil, domnul

Florică Florescu. Care, evident, va fi motorul unui final neașteptat.

AUTORUL

Miron Radu Paraschivescu (1911-1971) și-a făcut debutul în cercurile de avangardă, susținând vehement radicalizarea liricii românești. „Mic, cu un trup ușor încovoiat și cu mersul împiedicat, ca și când (zice un prieten al scriitorului) ar fi purtat mereu galoși, cu o față de culoarea humei arse, devorată de doi ochi extraordinar de vii, Miron Radu Paraschivescu iradia simpatie, încredere și un inegalabil spirit de camaraderie. Avea uneori cruzimi în judecată care veneau dintr-o mare, irepresibilă naivitate. *Cânticele țigănești* îi aduseseră o reputație solidă de expert în probleme erotice. M.R.P. nu și-o declina. Amesteca ușor, în discuție, filozofia cu sexologia și întrerupea șirul reflecțiilor politice (altă pasiune) pentru a caracteriza în cuvinte dâmbovițene silueta unei femei ce luneca tocmai atunci prin fața geamului. (...) M.R.P. era, indiscutabil, un om inteligent și profund, simpatic la modul muntenesc, cu umoarea schimbătoare, ca și fragila lui sănătate. Prețuia până la divinizare pe Malraux și, dacă dăm crezare cronicii orale, a fost însurat de mai multe ori decât patronul său spiritual, Anton Pann”, așa sună descrierea pe care i-o face Eugen Simion în *Scriitori români de azi*, volumul I.

Volumele de versuri cele mai cunoscute ale poetului rămân *Cântice țigănești*, cu poeziile sale pline de „exaltarea simțurilor libere și a voluptăților sălbatice” (Eugen Simion) și *Versul liber* (1964). Dar poetul a scris și poeme-reportaj, unde, consecvent universului său poetic, accentul cade pe lumea străzii. În teatru, contribuția dramatică numără piesele *Asta-i ciudat*, *În marginea vieții* și *Irezistibilul Bolivar*. Comparat adesea cu Walt Whitman și cu Federico García Lorca (de la care preia anumite teme), datorită accentelor ardente, poetul publică în 1960 un volum intitulat *Declarația patetică*, în care pledează fie pentru etica acțiunii, fie pentru revenirea la elemente, trăsătură comună cu estetica suprarealistă.

Versurile sale sunt plăcute datorită limbajului simplu, prozaic, de multe ori argotic și extrem de colorat, ca și efortului de a se sustrage marilor teme abstracte, tușei grotești și asociațiilor neașteptate. Căci poezia sa refuză programatic purismul, ca și metafora, descoperind sublimul în banalitate și comic. Este o poezie a cotidianului care, „râzând de miturile înalte”, își creează „propria mitologie lirică. Din ea va ieși o întreagă școală poetică (de la Geo Dumitrescu la Marin Sorescu)”, constată Eugen Simion. Volumul *Cântice țigănești* cuprinde 17 *Cântice de lume* și 11 *Balade*. „În genul ei, balada este desăvârșită: mișcare epică, portret esențializat, conflict, suspans, batjocorirea eroului («Spune, bă, tot te mai doare?»), pentru ca din asemenea încercări să răsară la urmă, mai luminoasă, mai voinică, imaginea lui ideală”, va aprecia criticul. Parodia și pastșa coexistă alături de vrajă și blestem, uneori demn de expresivitatea argheziană, ca în *Blestem de dragoste*:

„Când ți-o fi lumea mai dragă,
să-ți pice dreapta beteagă
și s-ajungi la cap de pod,
cerșetor slut și nărod.
Din puterea ta a plină,
suptă de vreo curviștină,
să rămâi sfrijit ca paiul,
urle-ți ghiersul ca buhaiul,
limba să ți se-mpletească,
să vorbești pe păsărească,
să te topiești de-a-n picioare,
galbin, ca o lumânare!

Să nu fie boală rea
care-n tine să nu dea;
Ardi-te-ar focul, mangalul,
să fii scopit ca muscalul!
Cânte-ți popa din Scriptură,
să-ți văz dafinul pe gură!
Crai parșiv, din țigănie,
că m-ai omorât de vie
când m-ai luat din casă fată,
crudă și nevinovată,
și m-ai spintecat în două
sub cerul cu luna nouă.
Și-n loc să mă iei mireasă,
m-ai lăsat să zac borțoasă
și te-ai dus, duce-te-ar apa
unde și-a dus mutul iapa!”

Violența pasiunii din mahala, patimile, mistuirea interioară, orgoliul își găsesc adesea expresia în versuri asemănătoare celor din muzica lăutărească, cu un supliment de ironie și cuvinte fruste. Dar, în ciuda comicului, a comentariului plin de umor, în unele versuri, sentimentul de singurătate se corelează cu „stingerea existenței obiective în absența iubirii” (Eugen Simion).

În poezia *Dimineața* din volumul *Versul liber*, Miron Radu Paraschivescu se arată terorizat de obiecte, prefigurând o temă modernă, cea a „alienării individului prin sporirea numărului de comodități” și a „pierderii legăturii cu universul natural” (Eugen Simion). Simpatia acordată păguboșilor în poemul pe care criticul amintit îl consideră capodopera volumului, *Balada Păguboșilor* (text apărut în caietul-program al Teatrului Municipal „Maria Filotti” din Brăila), prefigurează lumea din *Asta-i ciudat*, lumea celor care pierd de fiecare dată:

„Orișicând, oriunde, orice-ar fi,
Pe orice meridian sau paralelă,
Neapărat îi veți întâlni
Pe cei Păguboși.

Aceștia nu sunt un neam, o familie, o clasă, o castă sau o rasă,
Aceștia sunt o specie existentă în toate semințiile.
Speța Păguboșilor,
Ubicui și eterni, nu uneori.
Ei sunt Păguboși cum sunt alții Profitori;
Ei sunt cei care dau, care fac, care trag, care-ndură, care nu trăiesc
decât ca să dăruie, să se dăruie,
Din tot ce au și mai ales din tot ce n-au,
Din tot ce n-au avut, din tot ce-au pierdut, din tot ce le-a mai rămas,
Din tot ce nu le-a mai rămas, din tot ce n-au avut niciodată decât într-o infimă măsură,
Ei rup și-și împart încă o dată
După principiul sciziparității;
Din carnea lor albă, roșie, neagră, vânătă, galbenă, uscată, sfărtecătă,
Ei rup oricând încă o bucată
Pe care o întind celor care trec,
celor care vin,
celor care pleacă,
celor care iau.

Căci Păguboșii fac parte din tagma celor care dau.”

Textul lui Miron Radu Paraschivescu, *Asta-i ciudat*, l-a inspirat pe Eugen Rotaru să scrie un libret. Extras din universul unui scriitor care a încântat generații întregi cu versurile sale pline de culoare, textul se dovedește dinamic, viu, zemos. Ca și în cazul lui Federico García Lorca, poezia lui se naște în lumea celor de la marginea societății, interlopi simpatici, „manglitori păguboși”, dar plini de suflet. Poetul are forța de a sublinia „umanitatea și însușirile naturale ale unor existențe disprețuite, socotite niște paria” (Cornel Regman, *Selecție din selecție*).

Ca și în *Asta-i ciudat*, lumea din versurile lui Miron Radu Paraschivescu, de o vitalitate efervescentă, are un set complet diferit de valori morale față de cele standard. Propozițiile sale se dovedesc banale, dar incisive într-o poezie care nu acordă credit valorilor „senil-consacrate”, considerând că unica vârstă a adevărului este tinerețea.

De tânăr, Miron Radu Paraschivescu a fost mândru să descopere alte talente literare. În prefața volumului *Versul liber*, scrie că nu-și revendică alt merit în afară de cel de a-i fi descoperit pe Marin Preda și Geo Dumitrescu.

„Miron Radu Paraschivescu este și el un «un mare sensibil schimonosit», cu cerul gurii «dedat cu mirodenii» (G. Călinescu), un balcanic inteligent, amator de vorbe porcoase, purificate de orice vulgaritate pe măsură ce sunt trecute prin pânza fină a unui lirism naiv (prin fabulă) și rafinat prin limbaj și ironie.” (Eugen Simion în *Scriitori români de azi*, I)

„Lumea progresează, planetele se mișcă în liniște datorită prezenței neîntrerupte a păguboșilor, asociați în U.I.P.A.P. (Uniunea Internațională Permanent Activă a Celor Păguboși). E un mod mai paradoxal de a numi tagma visătorilor, între ei poetul, Marele Păgubos, cel care pierde în planul vieții materiale pentru a întreține lumina pură a creației”. (Eugen Simion, *ibidem*)

„Poetul își astâmpără setea arzătoare de tonuri și miresme violente, descojindu-le, eliberându-le din cuvinte cu aparența compromisă, din stiluri ale limbajului ce păreau interzise liricii...” (Cornel Regman, *Selecție din selecție*)

Argumentul regizoarei

De ce *Asta-i ciudat*? Poate pentru că, mă întreb a nu știu câta oară, cât poți să-ți influențezi destinul?! De ce unii primesc de la viață lucruri bune, pe care însă nu le merită, iar alții pierd... pierd, deși n-ar trebui? Îi condamnă când își stabilesc o altă ierarhie a valorilor, fiind determinați de rigorile societății să se comporte și să acționeze... *altfel* pentru a putea supraviețui. Rămân suspendați între două lumi. Nu sunt nici cei mai răi și nici cei mai buni. Au încă speranțe, visează, iubesc! Sunt vii! Și, cât ești viu, trebuie să lupți cu tine, cu soarta, cu tot ce-ți este potrivnic, indiferent de rezultat. Se spune că în dragoste și în război îți este permis să folosești orice mijloace pentru a câștiga... Iar viața ce-i, dacă nu dragoste și luptă?

Am ales să aduc pe scenă aceste personaje, într-un spectacol care îmbină muzica și textul dramatic. Cea mai bună alegere a fost a lui Eugen Rotaru, care a plecat de la textul lui Miron Radu Paraschivescu, *Asta-i ciudat*, și de la muzica lui Laurențiu Profeta, pentru a ajunge la *Păguboșii*, așa cum se numea spectacolul pe atunci.

Iubesc *Păguboșii*! Îmi dau curaj și speranță și voința de a merge mai departe, indiferent de răutatea, prostia, parșivitatea și orgoliile celor ce vor să stea în drumul nostru. Încotro? Înainte! Și, cum spunea un personaj al lui Kundera, „înainte” poate fi în toate direcțiile... sau în orice direcție, nu vreau să-mi aduc aminte exact! ASTA-I CIUDAT?

Diana Lupescu

DIANA LUPESCU

Diana Lupescu a absolvit în 1978 Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică din București, sub îndrumarea lui Amza Pellea. A jucat numeroase roluri alături de mari artiști în spectacole de succes, pe textele unor autori importanți: Luigi Pirandello (*Astă-seară se improvizează*), Franz Kafka (adaptare după romanul *Castelul*), A.P. Cehov (*Trei surori*), Larry Gelbart (*Miresele căpitanului*), Romain Rolland (*Jocul dragostei și al morții*), Milan Kundera (*Jacques și stăpânul său*), Samuel Beckett (*Play*), Jean Poiret (*Sărbători fericite*), Ion Bucheru (*Frumosul cotidian*), George Ciprian (*Omul cu mârtoaga*), Aurel Baranga (*Siciliana*), D.R. Popescu (*Piticul din grădina de vară*), Liviu Rebreanu (adaptare după *Ultimul bal*), M.R. Paraschivescu (*Păguboșii*) sau Zaharia Bârsan (*Trandafirii roșii*). În construcția personajelor a îmbinat comicul și dramatismul, umorul viu și melancolia destinelor nefericite. Interpretarea sa bine strunită surprindea printr-un ludic inocent, relevat la momentul oportun, prin delicatețea gesturilor, prin frumusețe și inteligență.

Și în lumea filmului a rămas un nume de neuitat. Diana Lupescu s-a numărat întotdeauna printre actrițele favorite ale regizorilor de film, pentru prezența delicată, expresivitatea și controlul asupra jocului în fața camerelor de filmat. Colaborările sale din cinematografie s-au materializat în filme îndrăgite de public, dintre care amintim: *Campioana* (regia Elisabeta Bostan), *Buletin de București* (regia Virgil Calotescu), *Fata Morgana* (regia Elefterie Voiculescu), *Iarba verde de acasă* (regia Stere Gulea), *Povestea dragostei* (regia Ion Gopo), *E-atât de aproape fericirea* (regia Andrei Băleanu), *Există joi* (regia Adrian Petringenaru).

Apoi, în 2007, a absolvit Regia de teatru în cadrul Universității de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale din București, asumându-și o nouă ipostază, cea de director de scenă. A creat lumi, povești și personaje din perspectiva viziunii sale asupra artei. A regizat, pe scena Teatrului George Ciprian din Buzău, spectacole care se joacă, de ani, cu casa închisă: *Fii cuminte, Cristofor!* de Aurel Baranga, *Sirena și Victoria* de Aleksandr Galin, *Părinți teribili* de Jean Cocteau. La Teatrul Sică Alexandrescu din Brașov, se poate vedea *Un bilet spre fericire* de Spiró György, iar la Teatrul Regina Maria din Oradea, spumoasa comedie: *Sărbători fericite* de Jean Poiret.

În stagiunea actuală, publicul este așteptat la Teatrul Nottara la spectacolele semnate de Diana Lupescu: *Vacanță în Guadelupa* de Pierre Sauvill și Eric Assous, *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare și *De dor și drag, Maria Tănase*.

ACTORII

MIHAI MARINESCU

A absolvit în 2003 Facultatea de Teatru, specializarea Actorie, a Universității de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, la clasa profesorului Mircea Albulescu.

De-a lungul colaborării sale cu Teatrul Nottara, a jucat în spectacole ca *Rinocerul îndrăgostit* de Liao Yimei, regia Mihai Lungeanu (2009) și *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, regia Ioan Carmazan (2008).

A fost distribuit în numeroase producții independente, desfășurate în spații neconvenționale și nu numai: *O noapte taifunoasă*, scenariu după I.L. Caragiale, regia Dan Vasile (Teatrul Mignon, 2013), *Black and White* de Keith Waterhouse și Willis Hall, regia Anca Maria Colțeanu (Grand Cinema DigiPLEX din Băneasa Shopping City, 2013), *Arlechino moare?* de Nikolai Evreinov, atelier condus de Antoaneta Cojocar (Teatrul Bulandra, 2012), *Crize* de Mihai Ignat, regia Traian Șoimu (Green Hours, 2007), *Și caii se împușcă, nu-i așa?* de Horace McCoy, regia Chris Simion (Lăptăria lui Enache, 2007), *Edmond* de David Mamet, regia Marcel Țop (2005), *Rog seriozitate* de David Barrett, regia Traian Șoimu (Club „La scena”, 2004), *Un tramvai numit Popescu* de Cristian Popescu, regia Gavriil Pinte (2004), *În largul mării* de Sławomir Mrożek, regia Traian Șoimu (Studioul de Teatru Casandra, 2004), *Natural Born Fuckers* după Eric Bogosian, regia Marcel Țop (2004).

În prezent, pe scena Teatrului *Nottara* poate fi văzut în spectacolele *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare și *Matrimoniale* de Lia Bugnar, ambele în regia Dianei Lupescu.

ALEXANDRU MIKE GHEORGHIU

A absolvit Facultatea de Teatru din cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică din București. A debutat pe scena Teatrului Studențesc Podul, în spectacole regizate de Cătălin Naum. Pe scena Teatrului *Nottara* poate fi văzut în spectacolele *Titanic vals* de Tudor Mușatescu, regia Dinu Cernescu, *Scandal la operă* de Ken Ludwig, regia Petre Bokor, *De dor și drag*, *Maria Tănase* și *Umor, amor, fior de dor... în București*, două spectacole a căror regie este semnată de Diana Lupescu, *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, regia Alexandru Măzgăreanu și *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, regia Diana Lupescu. În stagiunea curentă, joacă în spectacolele regia Alessandra Giuntini, *Familie de artiști* de K. Kostzer și A. Arias, regia Alexander Hausvater sau în *D-ale carnavalului* de I.L. Caragiale, regia Claudiu Goga. De-a lungul timpului, a colaborat cu regizori precum Vlad Massaci, Calvin McClinton (profesor fondator al Fundației „Artele Teatrului Musical” din Kent, Ohio), Yvette Bozsik, Mihai Lungeanu, Anca Maria Colțeanu, Dan Vasile, Bogdan Hușanu. A colaborat, de asemenea, cu Opera Națională din București, jucând în musicalul *Cabaret* de John Kander, Joe Masteroff, Fred Ebb, scenariu pe baza cărui s-a făcut celebrul film regizat de Bob Fosse, cu Liza Minnelli în rol principal.

DAN CLUCINSCHI

Născut pe 9 iunie 1987, Dan Clucinschi a absolvit în 2011 Facultatea de Actorie din cadrul Universității Hyperion, din București.

În timpul studenției a fost Holden, în *De veghe în lanul de secară* de J.D. Salinger, Jaques Melancolicul din *Cum vă place* de William Shakespeare, Tom din *Menajeria de sticlă* de Tennessee Williams, Treplev din *Pescărușul* de Cehov etc.

Caută nuanțele fiecărui rol, decupează clar fiecare mișcare și își dezvoltă în permanență tehnicile de expresivitate corporală. Disponibilitatea de joc și joacă l-au recomandat pentru construcția unor personaje pline de haz și culoare în teatrul pentru copii. *Zâna zorilor* de Ioan Slavici, *Hainele cele noi ale prințului* după H.C. Andersen, ambele în regia Ilincăi Stîhi, *Kiki și Bozo* de Andreea Vălean, regia Peter Kerek sunt doar câteva dintre spectacolele Teatrului Excelsior, adresate celor mici, în care a fost distribuit. Iar rolul Rudge din *History Boys* de Alan Bennett, regia Vlad Cristache, l-a făcut cunoscut publicului de adolescenți al aceluiași teatru.

Colaborează și cu Teatrul *Tony Bulandra* din Târgoviște, unde este Horatio, în *Hamlet* de William Shakespeare, regia Kemal Bashar, Donalbain în *Macbeth* de William Shakespeare și Jerry în *Tom și Jerry* de Rick Cleveland. La Teatrul *Bulandra* din București joacă, în regia lui Andrei Șerban, în spectacolul *Ivanov*, de A.P. Cehov, iar la Teatrul *George Ciprian*, din Buzău, în *Visul unei nopți de iarnă* de Tudor Mușatescu, regia Diana Lupescu.

A făcut parte din trupe de improvizație și de teatru independent, din distribuția mai multor producții de teatru radiofonic, iar la Teatrul *Elisabeta* este Comandantul, în *Lazăr* de Mihail Gavrila, regia Ștefan Ruxanda.

La Teatrul *Nottara*, în stagiunea curentă, îl puteți vedea și în *Comedie de modă veche* de Alexei Arbuzov, regia Vasile Toma.

IOANA CALOTĂ

De mică a fost conștientă că vocația sa ține de scenă. A absolvit UNATC București, în 2003, cu o partitură de referință, rămasă ani și ani în memoria spectatorilor, rolul principal din *Mă cheamă Isbörg. Sunt o leoaică*. Regia îi aparținea Gianinei Cărbunariu, deopotrivă absolventă în anul acela. Performanța de atunci i-a adus mai multe premii și angajarea la Teatrul *Nottara*. Până la acel

moment, talentul îi fusese șlefuit de profesorii Cătălin Naum, Mircea Albușescu, Sanda Manu, Ion Cojar, Gelu Colceag și Tania Filip. Au contat mult și workshop-urile pe care le-a făcut cu regizorii Radu Penciulescu, David Esrig și Andrei Șerban.

O actriță cu nerv, în care sensibilitatea, feminitatea și energia se amestecă în doze infailibile. Temperament, timbru, prezență, energie, toate fac din ea o actriță aparte. Ioana Calotă poate fi când ingenuă, când fetiță, când leoaică, menținându-se de fiecare dată la același nivel performant. Mereu veselă, mereu soloară, mereu binevoitoare și jucăușă, Ioana Calotă este una dintre cele mai intense pete de culoare ale Teatrului *Nottara*.

A avut numeroase roluri care i-au pus în valoare talentul în spectacole ca *Ultima oră* (Magda Miu) și *Steaua fără nume* (Mona), ambele pe texte de Mihail Sebastian, *Jocul ielelor* (Maria Sinești) de Camil Petrescu, *Ursul* de A.P. Cehov, *Hamlet* și *Macbeth* de Shakespeare și multe altele. A jucat și numeroase partituri de comedie.

Drumul său a fost trasat de întâlniri cu regizori de referință ca Alexandru Dabija (*Înșir`te, mărgărite* de Victor Eftimiu), Radu Afrim (*Cheek to Cheek* de Jonas Gardel), Vlad Massaci (*Roman teatral* de Bulgakov), Alexander Hausvater (*Familie de artiști* de K. Kostzer și A. Arias), Mihai Măniuțiu (*Alcool*), toate la Teatrul *Nottara* și Bocșárdi László (*Tartuffe* de Molière la Teatrul de Comedie). A jucat și în spectacole de poezie și muzică clasică, dar și în două montări în teatrul independent (*Șocant/ Blasted* de Sarah Kane, în regia lui Szabó K. István, și *Feisbuc*, un spectacol de Alexandru Jitea).

Printre capitolele artistice care îi aduc cele mai mari satisfacții în carieră se numără desele sale apariții în teatrul radiofonic, cel care învinge efemeritatea spectacolelor de pe scenă. Talentul și timbrul său deosebit au recomandat-o pentru multe roluri importante de pe „calea undelor”. A interpretat la radio personaje din toate piesele cehoviene și din texte consistente scrise de Oscar Wilde, Lucian Blaga, Dumitru Solomon, Dumitru Radu Popescu, Gabrielle D`Annunzio, Ursula Rani Sarma, Charles Perrault și mulți alții.

DANIELA MINOIU

Actriță a Teatrului *Nottara* din anul 1997, Daniela Minoiu a fost șefă de promoție la Facultatea de Teatru, secția Arta Actorului, în cadrul Academiei de Teatru și Film, unde a studiat la clasa profesorului Gelu Colceag. Și-a continuat pregătirea cu Seminarul Pedagogic Universitar, apoi a făcut cursuri la Academia de Radio și Televiziune. De la terminarea facultății și până acum, actrița nu a încetat să se perfecționeze. În 2010, a devenit master în Intervenții fundamentale în dezvoltarea personală și psihoterapie și în Familie și societate, în cadrul Facultății de Psihologie. A participat, de asemenea, la programe de formare în Marea Britanie, Germania, Franța în domeniile sociodramă, dans terapie, art terapie și teatru dans. În 2017, se înscrie la Masterul de Terapie prin Artele Spectacolului, în cadrul U.N.A.T.C.

La Teatrul *Nottara*, datorită pregătirii, multiplelor calități interpretative și capacității de a se plia atât pe cerințele rolurilor comice, cât și pe ale celor tragice, Daniela Minoiu a lucrat cu regizori importanți, ca Petre Bokor, Alexandru Dabija, Alexandru Darie, Alice Barb, Gelu Colceag, Diana Lupescu sau Tino Geirun. A interpretat personaje cunoscute, dintre care Doamna Peachum în *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, Mirandolina în *Hangița* de Carlo Goldoni, Țiganca din *Cazul Gavrilăscu* (după *La țigănci*) de Mircea Eliade, Colette din *Oscar* de Claude Magnier, Prințesa Maria Bolkonski din *Război și pace* de Lev Tolstoi, Isabelle din *Doamna nevăzută* de Calderon de la Barca, Ingrid din *Sărbători fericite* de Jean Poiret, Thea din *Miresele căpitanului*, după Plaut, Ospătărița japoneză din *Scenariul* de Martin Crimp, Pukița în *Burlaci și burlăcițe* de Hanoch Levin, Marisa Pitti din *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro, Țața Veta din *Despre olteni, cu dragoste* după Marin Sorescu, Stăpâna din *Provocări inocente (O poveste foarte simplă)* de Maria Lado, Zaraza din *Asta-i ciudat* după Miron Radu Paraschivescu.

Daniela Minoiu a colaborat la mai multe teatre din București. La Teatrul Național a interpretat Ana din *Arca lui Noe* de Lucian Blaga, în regia lui Gelu Colceag, rol pentru care a primit Premiul pentru debut remarcabil; la Teatrul *George Ciprian* din Buzău a jucat Contesa Olivia din *A douăsprezecea*

noapte de William Shakespeare, în regia lui Gelu Colceag. A jucat și la Teatrul *Ion Creangă*, dar și în teatre independente, ca Teatrul Luni de la Green Hours sau Teatrul Româno-American. Activitatea sa în film și televiziune este, de asemenea, de remarcat: *Păcală se întoarce*, regia Geo Saizescu, *Binecuvântată fii, închisoare!*, regia Nicolae Mărgineanu, *Hârtia va fi albastră*, regia Radu Munteanu, *Beția zăpezii*, regia Vali Hotea (producție TVR), *Aerisirea*, regia Silviu Jicman (producție TVR), *Amantul mării doamne Dracula*, regia Constantin Dicu (producție TVR), *Detectivi X*, regia George Dogaru – Prima TV, *Narcisa sălbatică* - Antena 1, *Trăsniți din NATO* – PrimaTV, *Fetele marinarului* – Antena 1, *Nimeni nu-i perfect* – Prima TV, prezentator al emisiunii *Telemagia* – TVRM, prezentator al emisiunii *Antologia jocului popular românesc* – TVR, prezentator al emisiunii *Filoculturali*. A participat în emisiuni de divertisment la Antena 1. Dăruirea, răbdarea și impecabila tehnică pedagogică au făcut din Daniela Minoiu un priceput și îndrăgit profesor de artă dramatică. A obținut Premiul de excelență „Cea mai bună profesoara de teatru pentru copii” pentru rezultate pedagogice remarcabile, Marele Trofeu al Festivalului „5 teatre, 5 licee”, pentru spectacolul *Profa* de la Liceul *Marin Preda*, Marele Trofeu al „Festivalului de teatru pentru copii *George Constantin*”, pentru spectacolul *O noapte furtunoasă*, Marele Trofeu al „Festivalului de teatru pentru copii *George Constantin*” pentru spectacolul *Apolodor*, Marele Premiu al „Festivalului de teatru pentru copii și adolescenți *Mark Twain*” pentru *Visul*, Premiul publicului la „Festivalul de teatru GEF””, Sanremo, Italia. Este director artistic la Studioul de Arte Scenice și Vizuale Center Stage și director fondator și profesor al Școlii de Actorie pentru copii și adolescenți MIDACRIS. Este autoarea programei pentru disciplina Educație dramatică pentru ciclurile primar și gimnaziu și a programului *Modelarea caracterului copilului prin tehnici actoricești*. A susținut ateliere de comunicare și dezvoltare personală pentru părinți (*Fii copilul copilului tău*) organizate de Teatrul *Ion Creangă*, workshop-uri de stimulare a creativității, ca *Oglinda*, pentru copii între trei și cinci ani, în cadrul proiectului european *Small size*. Prin intermediul fundației FOC, a coordonat ateliere de comunicare, socializare și dezvoltare personală pentru o sută douăzeci de copii romi din sectorul 5, cu care apoi a realizat și spectacolul *Lucky day*, prezentat pe scena ArCuB.

ROXANA COLCEAG

Balerină și coregrafă, a absolvit Secția de Coregrafie din cadrul Facultății de Teatru a Academiei de Teatru și Film. A devenit Maestru coregraf, iar apoi Doctor în istoria teatrului. În perioada 1982 – 1990 a fost prim-solistă a Companiei de balet a Operei Române și a interpretat rolurile principale din baletele *Coppelia*, *Lacul lebedelor*, *Frumoasa din pădurea adormită*, *Precauțiuni inutile*, *Don Quijote*, *Floarea de piatră*, *Visul unei nopți de vară*, *Simfonia spaniolă*, *Chopiniana*, *Anotimpuri*, *Nunta însângerată*, *Gura lumii*. A colaborat cu maeștri de balet și coregrafi cunoscuți, ca Oleg Danovski, Vasile Marcu, Raul Erceanu, Mihaela Atanasiu, Ion Tugearu, Alexa Mezincescu, Magdalena Popa, Cristina Hamel. A participat la concursurile internaționale de balet de la Varna și Moscova, la festivalurile internaționale de teatru de la Liverpool, Bratislava și Budapesta și a susținut turnee în Anglia, Austria, Bulgaria, Belgia, Coreea, China, Grecia, Germania, Italia, fosta Iugoslavie, U.R.S.S, S.U.A., Venezuela, Egipt, Suedia. După încheierea activității de balerină, Roxana Colceag a optat să-și continue cariera în pedagogie și coregrafie, declarând că se regăsește cu aceeași pasiune în aceste două direcții complementare, dansul și teatrul. Astfel, din 1995 este lector universitar la UNATC, unde predă expresie corporală și inițierea în coregrafie a viitorilor actori, păpușari și regizori. În calitate de coregraf, a montat numeroase spectacole pe scena Operei Naționale București, dintre care *Micul coșar*, *Povestea lui Peter Pan*, *Inimă de copil*, *Hänsel și Gretel*, *Faust*, *Motanul încălțat*. A lucrat, de asemenea, alături de regizori importanți pe scenele mai multor teatre bucureștene: Teatrul *Ion Creangă* (*Vrăjitorul din Oz*, *Ivan Turbincă*, *Mușchetarii măgăriei sale*, *Turandot*, *Cenușăreasa*, *Albă ca zăpada*, *Emil și detectivii*, *Privighetorile*, *Furtuna*, *Regele cerb*, *Dragonul*); Teatrul Mic (*Astă-seară stau acasă* de Toni Grecu, regia: Silviu Purcărete, *O zi din viața lui*

Nicolae Ceaușescu de Denis Dinulescu, regia Alexandru Tocilescu); Teatrul *Nottara* (*Păguboșii*, musical de L. Profeta și E. Rotaru după Miron Radu Paraschivescu, regia: Gelu Colceag, *Cazul Gavrilescu* de Mircea Eliade, regia Gelu Colceag, *Moștenirea lui Cadâr*, regia Tania Filip, *Ritmuri*, regia Diana Lupescu, *D-ale Bucureștilor*, regia: Diana Lupescu, *Electra*, regia: Claudiu Goga, *Retro* de A. Galin, regia: Tudor Țepeneag); Studioul *Cassandra* (*Asta-i ciudat* de M. R. Paraschivescu, regia Gelu Colceag; *Cadrilul* de A. Mirea, regia: Ion Cojar, *Tartuffe* de Molière, regia: Laurian Oniga, *Bertoldo la curte*, regia Cristian Popescu, *Duete shakespeareane*, regia Roxana Colceag), Teatrul *Bulandra* (*Porunca a șaptea* de Dario Fo, regia: Gelu Colceag, *Victor sau copiii la putere* de Roger Vitrac, *Tango* de Slavomir Mrozek, regia: Gelu Colceag, *Mamouret*, regia: Dinu Cernescu); Teatrul Țândărică (*Aventurile lui Gulliver*, adaptarea și regia Liviu Berehoi), Teatrul de Comedie (*Lysistrata* de Aristofan, regia Grigore Gonța, *Căsătorie în stil venețian* de C. Goldoni, regia Alice Barb, *A douăsprezecea noapte* de W. Shakespeare, regia Gelu Colceag, *Chirița of Bârzoieni* după V. Alecsandri, regia Iarina Demian, *Ce formidabilă harababură* de E. Ionesco, regia Gelu Colceag); Teatrul Național București (*Filoctet* de Sofocle, regia Andreea Vulpe, *Satana cel bun și drept* de Tudor Popescu, regia Puiu Șerban, *Regele și cadavrul* de Vlad Zografi, regia: Andreea Vulpe, *Cadavrul viu* de Tolstoi, regia Gelu Colceag, *Mofturi la Union* după Caragiale, regia Gelu Colceag, *Călătorii cu mătușa mea* de Graham Green, regia Peter Bokor, *Țăranul baron* de Ludvig Holberg, regia Lucian Giurchescu, *D'ale carnavalului* de Caragiale, regia Gelu Colceag, *Ultima oră* de M. Sebastian, regia Anca Ovanez, *Ultimul împărat* de Valentin Nicolau, regia Alice Barb, *Amanții însângerați* de Chikamatsu Monzaemon, regia Alexandru Tocilescu etc. În anul 1996, a participat la Lincoln Center din New York la premiera spectacolului *La țigănci* după Mircea Eliade. În 1997 a obținut Premiul special al criticii pentru *Cazul Gavrilescu*, iar în 1998 Premiul Humorrhor. În anul 2004 a obținut Premiul pentru cel mai bun spectacol – cu *A douăsprezecea noapte* – la Festivalul de Comedie de la Galați și Premiul pentru spectacolul *Amanții însângerați* la Festivalul de teatru din Japonia, iar în 2006, Marele premiu la Festivalul de Comedie din București pentru spectacolul *Ce formidabilă harababură*.

VLAD GĂLĂȚIANU

În 2008, a absolvit Facultatea de Teatru, secția Arta Actorului, în cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, București, la clasa profesorului Florin Zamfirescu. Prieten apropiat al Teatrului *Nottara*, Vlad Gălățianu a fost distribuit în producțiile *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, regia Diana Lupescu (2013), *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, regia Dinu Cernescu (2012), *Umor, amor fior de dor... în București*, regia Diana Lupescu (2012), *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, regia Diana Lupescu (2009), *Rinocerul îndrăgostit* de Liao Yimei, regia Mihai Lungeanu (2008), *Burlaci și burlăcițe* de Hanoch Levin, regia Alessandra Giuntini, *Provocări inocente. O poveste foarte simplă* de Maria Lado, regia Ljupcho Gyorgievski, *De dor și drag, Maria Tănase*, un spectacol de Diana Lupescu (2013). A jucat și în multe producții ale Teatrului Elisabeta, ca *Lazăr sau Vremea dintre valuri* de Mihail Gavril, *Păhărelul cu nectar* de Valeriu Anania, *Micul Prinț* de Antoine de Saint Exupery, toate în regia lui Ștefan Ruxanda, ca și în spectacolul de muzică și poezie *Declarație de dragoste*, conceput de Adrian Păduraru.

Vlad Gălățianu are certe calități muzicale, cântă vocal și la chitară, preferând jazz și hip hop. A activat într-o trupă de rap, dar a experimentat și opera, în pielea personajului Sf. Gheorghe din spectacolul *Lucia di Lamermoor* de G. Donizetti, regia Ognian Draganov, la Opera Națională București.

VLAD TRIFAȘ

Vlad Trifaș (n. 29.07.1989, Buzău) a absolvit Liceul de Artă „Margareta Sterian”, Buzău, unde a obținut și atestatul în Cursuri de specializare în arta actorului, în 2009. A urmat cursurile Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale din București (2009-

2012), secția Actorie de teatru și film (la clasa prof. Paul Chiribuță și Olga Delia Mateescu), continuate cu un masterat în pedagogie teatrală, în cadrul aceleiași universități (2012-2014). A făcut asistență la grupa de actorie a lui Paul Chiribuță, a fost directorul Festivalului Săptămâna Teatrului Tânăr și consilier artistic la Teatrul Dramatic „George Ciprian” din Buzău. Se consideră un „damnat”, pentru că actoria este singura meserie de care ar fi putut să se apropie. Această pasiune pentru teatru, dezvoltată încă din copilărie, l-a dus la explorarea unei palete variate de roluri, atât în teatrul de stat, cât și în sectorul independent.

Printre rolurile sale cele mai importante se numără cele din spectacolele *O poveste foarte simplă* de Maria Lado, în regia lui Ljupcho Gyorgievski (Teatrul *Nottara*), *Suflete tari* de Camil Petrescu, în regia lui Paul Chiribuță (Teatrul *George Ciprian*), *Doi nepoți și o moștenire* de Ana Odagiu (Teatrul Roșu), *O femeie împărțită la doi* de Ana Odagiu, regia Vlad Trifaș (Teatrul Roșu), *Zbor deasupra unui cuib de cuci* de Ken Kesey, regia Olga Delia Mateescu, Teatrul de Comedie, București, *Nunta însângerată* de Federico Garcia Lorca, regia Paul Chiribuță, Teatrul de Comedie, *Primăvara la Roma a doamnei Stone*, dramatizare de Martin Sherman după romanul omonim a lui Tennessee Williams, regia Liana Ceterchi, Teatrul Mic, București, *Purificare* de Petr Zelenka, regia Alexandru Mâzgăreanu, Teatrul Național București, *Alice în țara minciunilor*, coregrafia Simona Deaconescu, Centrul Național al Dansului, București, *Drum fără pulbere* de Petru Dumitriu, regia Cătălin Naum, Teatrul *George Ciprian*, Buzău, *Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian, regia Cătălin Naum, Teatrul *George Ciprian*, Buzău), *Regele gol* de Evgheni Șvarț, regia Cătălin Naum, Teatrul *George Ciprian*, Buzău, *Năpasta* de I.L. Caragiale, regia Radu Afrim, Teatrul Național București.

Activitatea sa de actor este completată cu cea de regizor: *Omul care mânca lumea* de Nis Momme Stockmann (Teatrul *George Ciprian*, Buzău, *O femeie împărțită la doi* de Ana Odagiu, Teatrul Roșu, *Shakespeare error500*, colaj W. Shakespeare, Gala Hop.

ȘERBAN GOMOI

Născut pe 22 iulie 1986, Șerban Gomi a absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, specializarea Arta actorului și are master în teatru clasic. În spectacolul de licență, l-a interpretat pe Malvolio în *A douăsprezecea noapte* de William Shakespeare, în regia lui Liviu Lucaci.

La Festivalul Internațional de Teatru și Film Studentesc Hyperion, din 2008, a obținut Premiul pentru rol secundar masculin, pentru rolul Nicolai Ivanovici Triletski din spectacolul *Platonov*. Printre rolurile sale din teatru se numără Boon, din *Însetați* de Wajdi Mouawad, regia Elena Morar, Studioul de teatru UNESCO, Jean din *Domnișoara Iulia* de August Strindberg, regia Liviu Lucaci, Teatrul de Comedie, Demetrius în *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare, regia Gelu Colceag, Teatrul Mic, Reabovski în *Zvăpăiata*, după A.P. Cehov, regia Elena Morar, Teatrul de Comedie, Leo în *7 zile din viața lui Simon Labrosse* de Carole Frechette, regia Elena Morar, Teatrul Luni de la Green Hours.

De-a lungul timpului a apărut în diverse scurtmetraje în cadrul UNATC, a făcut dublaj pentru Disney Channel, a jucat în filme de lungmetraj și în seriale de televiziune – rolul Brâncoveanu, în *Portretul luptătorului la tinerețe*, regia și scenariul Constantin Popescu, *Zero Theorem*, regia Terry Gilliam, *Six Bullets*, regia Ernie Barbarash, *Cu un pas înainte*, serial produs de Mediapro Pictures.

Deși angajat la Teatrul *Nottara* abia în 2017, Șerban Gomi este legat de scena acestui teatru de mai mulți ani, interpretând personajele Pasquinot, în *Romanțioșii* de Edmond Rostand, Austin, în *True West* de Sam Shepard, Clitandre în *Mizantropul* de Molière (spectacol găzduit), toate trei în regia lui Alexandru Mâzgăreanu, Urechiatu, în *Mobilă și durere*, regia Alice Barb, Spiridon, în *O noapte furtunoasă*, regia Alexandru Mâzgăreanu, rolurile Călugăr și un paracliser, în *Mult zgomot pentru nimic*, de William Shakespeare, regia Diana Lupescu. În stagiunea actuală îi interpretează pe Pontagnac, în *Fazanul* de Georges Feydeau, regia Alexandru Mâzgăreanu.

Colaborarea cu Alexandru Mâzgăreanu a continuat și în 2017, concretizându-se prin trei spectacole după piese istorice semnate de Barbu Ștefănescu Delavrancea (*Trilogia Moldovei*), Vasile

Alecsandri (*Despot Vodă*) și Alexandru Davila (*Vlaicu Vodă*).
Tot în 2017, Șerban Gomoii a participat la Laboratorul de teatru DENS, organizat de
Teatrul *Nottara*, unde a lucrat sub îndrumarea regizorului rus Roman Ilin Feodori, pe textul lui
Camil Petrescu, *Mitică Popescu*.

Coordonator proiect:
Cristina Rusiecki
cristina@nottara.ro
Serviciul de Specialitate artistică